

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

15. prosince 2024

CZ

EVANGELIUM LIVE: Lk 3,10-18

Často u sebe vnímám touhu po nových impulzech (skrže cestování, seznamování, čtení, zkoušení nových jídel a zážitků,...), ale občas mi přijde, že přehlížím fakt, že ta touha nevychází z mého nitra, ale jakoby z tlaku okolí a situace (mám tím na mysli, že už takovou možnost mít nikdy nebudu, a ze strachu, že už to nikdy nezažiju, přehlížím vlastní hranice), jako bych musela splnit očekávání ostatních. Přece musím dělat všechno perfektně a být tu pro všechny.

Některé věci vypustit nemůžeme, ale můžeme si určit míru, kterou zvládneme, a to, kde si můžeme dovolit ztráty. Můžeme se snažit jako Jan přijmout své povolání a zbavit se toho, co nás zatěžuje. Třeba i takové banální věci, jako je vánoční pečení. Je to něco, co mi dělá radost a čím naplňuji své povolání? Jako maminka, dcera, tatínek, babička, přítel,...? Nebo je to mimo mé povolání, nad mé síly a pouze mě to vzdaluje od mé hlavní cesty a toho, na co bych se chtěla soustředit?



A tak bych nás chtěla povzbudit, abychom zkusili tento adventní čas odevzdat do rukou Pánu, odevzdat mu své těžkosti a alespoň letmo se věnovat tomu, k čemu nás Pán opravdu povolal. Třeba se to obejde i bez lineckého cukroví, bez předvánočního úklidu i každodenní účasti na rorátech.

Nepřidělávejme si práci a nesnažme se plnit nároky a představy druhých. Budme jako vyčkávající Janové, kteří přijímají své povolání a zvěstují příchod opravdového Mesiáše.

Slova, která o. Mario Borzaga, OMI napsal před složením svých věčných slibů v roce 1956

Pochopil jsem své povolání: mám být šťastným člověkem, a to i ve své snaze ztotožnit se s ukřižovaným Kristem.

Lk 3,10-18

Lidé se ptali Jana (Křtitele): "Co máme dělat?" Odpovídal jim: "Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně." Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: "Mistře, co máme dělat?" On jim odpověděl: "Nevybírejte víc, než je stanoveno." I vojáci se ho ptali: "A co máme dělat my?" Odpověděl jim: "Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem." Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánku. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil (obilí) na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným." Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst.

